

Arni Zachariassen:

MONG TORA IKKI SÍNA HUGSAN

Tað er ótrúliga keðiligt, at tað er blivið legitimt at niðra og søpla niður tey, sum eru ímóti dagsskránni hjá LGBT. Tað viðførir, at mong ikki tora at siga sína hugsan um tað. Men í einum demokratiskum samfelag fara vit vónandi altíð at uppliva, at fólk hava ymiskar hugsanir um aktuell evni. Og tað eigur at vera virðing fyri tí, sigur Arni Zachariassen, kjakari

BARBARA HOLM

Ein teirra, sum mangan hevur sagt sína hugsan um eitt heldur kontroversielt mál, er gøtumaðurin Arni Zachariassen. Tá ið umræður kjakið um at broyta hjúnabandslógina, hevur Arni verið ein teirra, sum hevur lutikið í kjakinum og roynt at argumentera fyri, hví hann er ímóti at broyta hjúnabandslógina. Hansara áskoðan er grundað á trúgv.

Men seinastu árin hevur tónin verið hvassur millum tey, sum eru fyri at broyta hjúnabandslógina og so tey, sum eru ímóti. Meðan samkynd uttan iva vóru fyri seran niðrandi almennari viðferð fyri árum síðani, so er tónin partvíst broyttur. Í dag er meira legittimt at skriva niðrandi viðmerkingar um tey, sum eru ímóti at broyta hjúnabandslógina – ella sum Arni tekur til – at fylgja dagsskránni hjá LGBT.

Tað er púra koppað á nú. Tú finnur enn niðrandi viðmerkingar um samkynd á netinum, men

eg haldi mangan, at tað eru viðmerkingar, sum hava lítla tyngd í samfelagnum. Men tær respekt-eraðu viðmerkingarnar, tað verið seg í bløðunum, í útvarpinum og generelt í stóru miðlunum – har hevur tað koppað á. Har er tað blivið púra legitimt at patalogisera tey (sjúkugera, red), sum eru ímóti dagsskránni hjá LGBT, sigur Arni Zachariassen.

Fyri hann er vanligt at uppliva, at tey, sum eru ímóti til dømis at broyta hjúnabandslógina, verða lögð undir hatursviðmerkingar. Og at teirra hugsan ikki verður mett sum eg legitim hugsan.

Hesin bólkurin av fólki verður lagdur undir at feila okkurt. At vit eru homofobar, religiøsir ekstremistar, at vit eru drivin av hatri ella ótta og so framvegis, visir Arni Zachariassen á.

Hansara ynski vildi verið, at øðrvísi hugsandi á hesum økinum, vórðu møtt við einum forvitni um tað, sum tey hava uppá hjartað.

Hví siga vit ikki heldur við

hvønn annan, at tað er áhugavert við ymiskum meiningum í samfelagnum, so vit kunnu kjakast siðiliga um tað, sum vit hava uppá hjartað, sigur Arni Zachariassen.

Men veruleikin er ikki so. Tað er gerandiskostur, at viðmerkingarnar um hetta evnið, eru beinleiðis niðrandi.

Forðar fyri kjakinum

Fyri Arna Zachariassen er avleiðingin av mangan lága støðinum í kjakinum, at tað forðar fyri einum áhugaverdum kjakið

um eitt áhugavert evni. Hann ger greitt, at niðrandi viðmerkingarnar ávirka báðar síður av málinum um hjúnabandslógina og í báðum førum er tað syrgiligt. Einafest tí, at fólk tora ikki longur at siga sína hugsan.

Eg eri keddur um, at vit vera umrødd sum vit vera. Og eg haldi tað er serstakliga keðiligt, at vit ikki kunnu tosa saman á einum siðiligum støði, tí so høvdu vit helst havt lættari við at skilt hvønn annan, sigur Arni Zachariassen.

Fyri hann er tað eisini strævnari at bógva í einum samfelag, har tín hugsan ikki er góðtíkin.

Eg havi upplivað, at fólk hava kvett sambandið við meg orsaka av mínari hugsa um hjúnabandslógina. Tað skilji eg als ikki, tí mín hugsan er als ikki í óndari meining móti nøkrum, sigur Arni Zachariassen.

Hann hevur eisini upplivað at hitta fólk, sum ikki vilja taka í hondina á sær orsaka av hesum málinum. Men hann er vanur at